

(כט) וְנַחֲשֵׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁקֶל:

כט וְנַחֲשֵׁת דְאַרְמוּתָא שִׁבְעִין כֶּכֶרִין וְתַרְיִין אַלְפִין וְאַרְבַּע מֵאָה סְלֵעִין:

(ל) וַיַּעַשׂ כֹּה־אֵת־אֲדֹנָי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ:

ל וַיַּעַבְד כֹּה ית סמכי תרע משפן זמנא וית מדבחה דנחשוא וית סודא דנחשוא די לה וית כל מגי מדבחה:

(לא) וְאֵת־אֲדֹנָי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֵת־אֲדֹנָי שַׁעַר הַחֲצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־כָּל־יִתְדֵת הַחֲצֵר סָבִיב:

לא וית סמכי דדרתא סחור סחור וית סמכי תרע דרתא וית כל ספי משפנא וית כל ספי דרתא סחור סחור:

לט (א) וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי־שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

א ומן תכלא וארגונא וצבע זהורי עבדו לבושי שמושא לשמשא בקודשא ועבדו ית לבושי קודשא די לאהרן כמא די פקיד ?? ית משה:

לט"א - ומן התכלת והארגמן וגו' • שש לא נאמר כאן, ומכאן אני אומר שאין בגדי שרד הללו בגדי כהנה, שבבגדי כהנה היה שש, אלא הם בגדים שמכסים בהם כלי הקדש בשעת סלוק מסעות, שלא היה בהם שש.

♦ יום שני כ"ד אדר א' ♦

(ב) וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֹפֶד זֶהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשֹּׂר:

ב וַיַּעַבְד ית אפודא דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובויץ שזיר:

(ג) וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּחֵי הַזָּהָב וְקָצַץ פְּתִילֵם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגָמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב:

ג וירדידו ית טסי דהבא וקציצו חוטין למעבד כגו תכלא וכגו ארגונא וכגו צבע זהורי וכגו בוץא עובד אמן:

לט"ב - וירקעו • כמו (תהלים קלח): "לרקע הארץ". כְּתַרְגוּמוֹ: 'וירדידו טסין', היו מרדיין מן הזהב, אשטנדר"א בלע"ז (אויזדעהנען), טסין דקות. כאן הוא מלמדך היאך היו טוין את הזהב עם החוטין, מרדיין טסין

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

לעשות בתוך התכלת וגו'. רקיעה היא לשון פרישה ומתיחה, כמו 'לרקע הארץ על המים' (תהלים קלו, ט) [הקב"ה שוטח ופורש את הארץ מעל המים], כְּתַרְגוּמוֹ בְּאוֹנְקְלוֹס: 'וירדידו'. כלומר, טסין - ריקועים דקים היו מרדיין מן הזהב, אשטנדר"א בלע"ז, לעשות מנגנון טסין דקות, כעין דפים של זהב. כאן הוא מלמדך היאך היו טוין את הזהב עם החוטין משאר המינים:

בגדי־כהונה, שהרי בבגדי־כהונה היה שש, ולא היה בגד שיהיו בו כל המינים הללו ולא יהיה בו שש, אלא הם הבגדים האמורים בפרשת במדבר (במדבר ד, ריג), שִׁמְכֹסִים בָּהֶם אֵת כָּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּשַׁעַת סְלוּק מַסְעוֹת - בשעה שהיו מסתלקים מחנייתם ונוסעים ממקום למקום, שלא היה בהם שש (ראה רש"י לעיל לא, ט): תורה ב (ג) וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם

של העמודים ציפה מהן - מן השקלים הללו, שבבויץ - בכל עמודי הקוצר פתיב (לעיל פסוק ט) 'וצפוי ראשיהם וחשוקיהם פסוף' (רא"ם, ג"א): תורה כט
לט (א) ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש. 'שש' לא נאמר כאן בתוך שאר מיני הצמר, מכאן אני אומר, שאין בגדי שרד הללו האמורים כאן